

عملکرد دانش پژوهی آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بین سال‌های ۹۱-۱۳۸۸

میترا دادمان، نیکو یمانی*، طاهره چنگیز، عارفه موسوی

چکیده

مقدمه: با توجه به نقش و اهمیت دانش پژوهی در فرآیند انتخاب، استخدام و ارتقای اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با هدف ارتقای کیفیت آموزشی اساتید اقدام به افزودن بند دانش پژوهی آموزشی به آیین‌نامه ارتقای هیأت علمی کشور به منظور افزایش نوآوری و خلاقیت در عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی نموده است. این مطالعه با هدف ارزیابی عملکرد دانش پژوهی آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بین سال‌های ۹۱-۱۳۸۸ انجام شد.

روش‌ها: نمونه پژوهش در این مطالعه توصیفی تحلیلی شامل ۱۲۷ نفر از اساتید هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است. بودنده در سال‌های ۹۱-۱۳۸۸ حائز کسب امتیاز دانش پژوهی شدند. داده‌ها براساس جدول امتیازات محاسبه شده در کمیته دانش پژوهی آموزشی (بر مبنای دستورالعمل معادل‌سازی و محاسبه امتیازات دانش پژوهی آموزشی، مصوب هیأت ممیزه مرکزی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی) گردآوری شد. به منظور تحلیل نتایج از آزمون‌های پیرسون، ANOVA-test و Chi-square-test استفاده شد.

نتایج: ۱۲۷ نفر (۹۹/۲٪) از افراد شرکت‌کننده هیأت علمی آموزشی بودند. به ترتیب ۷۹ نفر (۶۲٪) متقاضی رتبه علمی دانشیاری، ۴۲ نفر (۳۳٪) و ۶ نفر (۵٪) به ترتیب متقاضی رتبه‌های علمی استادی و استادیاری بوده‌اند. ۷۷ نفر (۶۰/۶٪) از افراد شرکت‌کننده در برنامه دانش پژوهی آموزشی از فعالیت‌های دانشگاهی، ۴ نفر (۳/۲٪) از فعالیت‌های وزارتخانه‌ای و ۴۶ نفر (۳۶/۲٪) از هر دو حیطه آیین‌نامه امتیاز کسب کردند. نتایج این مطالعه تنها در فعالیت‌های وزارتی اختلاف معناداری در بین رتبه‌های علمی مختلف و همچنین اساتید دانشکده‌های مختلف نشان داد ($\chi^2=12/46$ و $p=0/002$) و ($\chi^2=17/64$ و $p=0/000$). در فعالیت‌های دانشگاهی، طرح دوره با ۷۷٪ درصد بیش‌ترین میزان کسب امتیاز را داشت. ارتباط معناداری بین سن و امتیاز کسب شده از آیین‌نامه مشاهده نشد. همچنین میزان استفاده از مصادیق آیین‌نامه اختلاف معناداری در گروه‌های سنی مختلف نشان نداد.

نتیجه‌گیری: نتایج به دست آمده نشان می‌دهد اساتید بیش‌تر از مصادیقی که تهیه آن ساختار ساده‌تر داشته و نیازمند صرف زمان کم‌تری باشد، استفاده نموده‌اند. لذا علی‌رغم تمامی مزایایی که برای فرآیند دانش پژوهی آموزشی مطرح است، پیشنهاد می‌شود با بازنگری مفاد آیین‌نامه و افزودن موارد آموزشی دیگر و همچنین اصلاح سقف امتیازات، بتوان به رفع محدودیت‌های آیین‌نامه فعلی و ترغیب اساتید به استفاده از فرآیندهای نوآورانه و خلاقانه در بهبود کیفیت آموزشی دانشگاه‌ها پرداخت.

واژه‌های کلیدی: دانش پژوهی آموزشی، ارتقای اعضای هیأت علمی، کیفیت آموزشی، عملکرد اساتید

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / شهریور ۱۳۹۳؛ ۱۴(۶): ۵۲۷ تا ۵۳۸

مقدمه

آموزش عالی نقش اساسی و محوری در فرآیند توسعه

ایران. (changiz@edc.ac.ir)؛ عارفه موسوی، دانشجوی دکتری سلامت در بلايا و فوریت‌ها، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران. (rose_mp7@yahoo.com)
تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۱۰/۱۰، تاریخ اصلاحیه: ۹۲/۴/۱، تاریخ پذیرش: ۹۳/۵/۱۴

* نویسنده مسؤول: دکتر نیکو یمانی (استادیار)، گروه آموزش پزشکی، مرکز تحقیقات آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. yamani@edc.ac.ir
میترا دادمان (مربی)، مرکز تحقیقات آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. (dadman@nm.mui.ac.ir)؛ دکتر طاهره چنگیز (دانشیار)، گروه آموزش پزشکی، مرکز تحقیقات آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

اهمیت یکسانی برخوردارند، اما در فرآیند انتخاب، استخدام و ارتقای اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها، نقش پژوهش بیش از آموزش مورد توجه قرار می‌گیرد. در حال حاضر اعضای هیأت علمی خدمات بالینی را برای کسب درآمد بیشتر و پژوهش را برای حفظ شأن دانشگاهی خود بهترین راهکار یافته‌اند. به این ترتیب کیفیت و کمیت فعالیت‌های آموزشی گلوگاهی برای ارتقای اعضای هیأت علمی نبوده و محصولات پژوهشی تنها دغدغه اعضا در زمان ترفیع این اساتید بوده است (۱۰).

رامسدن (Ramsden) نیز نقش آموزشی را به عنوان یکی از نقش‌های اساتید که در کنار سایر نقش‌های پژوهشی، توسعه حرفه‌ای، اجرایی و فعالیت‌های بالینی مهجور مانده معرفی کرده است (۱۱). پاسکیویکس (Paskiwick) در طی پژوهشی بیان می‌کند که شاخص‌های عملکردی در آموزش عالی عملاً به کارکردهای آموزشی اهمیت کمتری داده و بر برون‌دادهای پژوهشی بیش از حد متمرکز شده‌اند (۱۲). دانشگاه‌های ایران نیز علی‌رغم تلاش‌های گسترده برای ارتقای کیفیت و کمیت آموزش پزشکی از طریق ارائه ادغام یافته خدمات سلامت و آموزش پزشکی نتوانسته‌اند از این فرصت به نحو مطلوب استفاده کنند و در نتیجه، آموزش روز به روز بیشتر به حاشیه رانده شده است. بنابراین اولین و مهم‌ترین رسالت دانشگاه‌های علوم پزشکی یعنی نقش آموزش، در برابر رسالت‌های پژوهشی-درمانی و ارائه خدمات کم‌رنگ‌تر جلوه‌گر شده و مروج این فرهنگ است که پژوهشگران برتر و ممتازان در عرصه درمان، برترین گزینه‌ها در زمینه‌های آموزشی نیز هستند. انتظار می‌رود برای این که رسالت اولیه دانشگاه یعنی آموزش در صدر قرار گیرد و جایگاه فعالیت‌های آموزشی به سطوح قابل قبول ارتقا یابد، فعالیت‌های همه جانبه اعضای هیأت علمی مورد شناسایی و بررسی قرار گیرد (۱۰).

در این راستا وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به بازنگری آیین‌نامه ارتقا در سال ۱۳۸۷ همت ورزید و مفهوم دانش‌پژوهی و به ویژه دانش‌پژوهی آموزشی را برای اولین بار به آیین‌نامه ارتقای اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور افزود (۷). مصادیق این آیین‌نامه امکان مستندسازی، ارزیابی گسترده و دقیق را فراهم آورده، بستر و

جوامع و هماهنگی بین ابعاد مختلف توسعه در هر جامعه را دارا است. در همین راستا دانشگاه‌ها برای تولید دانش نو و تربیت نیروی انسانی مسئولیت سنگینی برعهده دارند (۱). دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی، مانند هر نظام اجتماعی دیگر و بر اساس سطح پیشرفت و نیازهای جامعه، می‌توانند کارکردهای متفاوتی داشته باشند (۲). سازمان ملی-فرهنگی ملل متحد (یونسکو) سه کارکرد اصلی دانشگاه‌ها را تولید دانش (پژوهش)، انتقال دانش (آموزش) و به‌کارگیری دانش (ارائه خدمات) می‌داند (۳). ارتقای کیفیت آموزش در دست‌اندرکاران مؤثر دانشگاه یعنی اعضای هیأت علمی است و توسعه نیروی انسانی بدون توجه به افزایش کارایی، حفظ و ارتقای انگیزه، نشاط و نوآوری اعضای هیأت علمی (به عنوان ارکان اصلی آموزش) امکان‌پذیر نخواهد بود (۴). بنابراین توجه به کیفیت آموزش در دانشگاه‌ها و به دنبال آن توجه به رشد اعضای هیأت علمی در راستای ارتقای کیفیت آموزش و تربیت نیروی انسانی کارا از اهمیت زیادی برخوردار است (۵). شناسایی عوامل تأثیرگذار بر نوآوری و خلاقیت اعضای هیأت علمی در دانشگاه‌ها می‌تواند فراهم‌کننده زمینه مناسب جهت پرورش و تعالی دانشکده‌های وابسته به علوم پزشکی باشد (۶). دانش‌پژوهی آموزشی راهی برای گسترش، توسعه، ترویج آموزش و اتصال آموزش با یادگیری است (۷). بویر (Boyer) دانش‌پژوهی آموزشی را هر نوع فعالیت و نوآوری برجسته علمی در حیطه‌های کشف، آموزش، کاربرد نتایج پژوهش‌های اصیل و یکپارچه‌سازی اطلاعات به دست آمده از اجزای مختلف یک رشته یا رشته‌های مختلف علمی می‌داند (۸). دانش‌پژوه فردی است که با استفاده از توانمندی‌های ذهنی خود عرصه‌های دانش را به صورت خلاقانه (Creative)، آگاهانه (Informed) و منظم (Disiplined) به پیش می‌برد و یا آنرا دچار دگرگونی و تغییر می‌نماید (۹).

هم‌زمان با تغییر وضعیت اقتصادی جامعه و ایجاد مشکلاتی در زمینه تأمین هزینه‌های دانشکده‌های پزشکی و تغییرات در مدیریت مالی دانشگاه‌ها و خودگردانی بیمارستان‌ها، این دانشکده‌ها به ارائه بیش از حد خدمات بالینی با رویکرد درمانی و بدون توجه به جنبه‌های آموزشی آن پرداختند. اگرچه غالباً اعلام می‌شود تحقیق و تدریس در دانشگاه‌ها از

دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است که متقاضی ارتقای مرتبه بودند. نمونه پژوهش شامل ۱۲۷ نفر از اساتید هیأت‌علمی مراجعه‌کننده به دفتر ارتقای مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی اصفهان است که در سال‌های ۹۱-۱۳۸۸ حائز کسب امتیاز دانش‌پژوهی شدند. نمونه‌گیری با روش سرشماری انجام شد. به این ترتیب که داده‌ها از پرونده اساتید مراجعه‌کننده به دفتر دانش‌پژوهی آموزشی و بر مبنای دستورالعمل معادل‌سازی و محاسبه امتیازات دانش‌پژوهی آموزشی، مصوب هیأت ممیزه مرکزی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی استخراج گردید (۱۸). این آیین‌نامه شامل دو حیطة الف (وزارت‌خانه‌ای) و ب (دانشگاهی) است. حیطة "الف" شامل فعالیت‌های آموزشی اعضای هیأت‌علمی در سطح وزارت‌خانه و حیطة "ب" شامل فعالیت‌های اساتید در سطح دانشگاه است. با توجه به این که معرفی حیطة‌های مطالعه شده در متن مقاله امکان‌پذیر نبود، برای این منظور مصادیق و توضیحات مربوطه در جدول ۱ ذکر شده است.

با توجه به این که مقایسه نمرات و امتیازات هدف این مطالعه نبوده و تنها میزان استفاده از حیطة‌ها در این مطالعه مورد توجه بوده است لذا نیازی به ذکر سقف امتیازات و میانگین امتیازات کسب شده نیست. در نهایت با توجه به مشارکت بیشتر اعضای هیأت‌علمی در سه دانشکده پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی، میزان استفاده اعضای هیأت‌علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان از مصادیق آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی تنها در این سه دانشکده مورد مقایسه قرار گرفت و اعضای هیأت‌علمی سایر دانشکده‌ها از مطالعه خارج شدند.

آنالیز داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS-16 و براساس مستندات و جدول امتیازات محاسبه شده در کمیته دانش‌پژوهی آموزشی انجام گرفت.

میزان استفاده از مصادیق آیین‌نامه با استفاده از آماره‌های توصیفی به صورت درصد و فراوانی بیان شد. به منظور مقایسه میانگین سنی مرتبه‌های علمی مختلف از ANOVA-test و به منظور تعیین ارتباط سن و امتیاز کسب شده از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. جهت مقایسه نتایج در میان دانشکده‌های مورد مطالعه و

زمینه لازم برای امتیازدهی به فعالیت‌های دانش‌پژوهانه را میسر می‌نماید. این آیین‌نامه شامل دو حیطة اصلی وزارت‌خانه‌ای و دانشگاهی است که فعالیت اعضای هیأت‌علمی در زمینه‌های مختلف از جمله تدریس، برنامه‌ریزی آموزشی، راهنمایی و مشاوره، مدیریت و رهبری آموزشی و ارزیابی فراگیران را مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌دهد. بدین ترتیب اعضای هیأت‌علمی می‌توانند از طریق فعالیت‌های دانش‌پژوهانه با انتقال مؤثر دانش و تجربه خود، در ارتقای فرآیندهای یاددهی-یادگیری در فراگیران بکوشند و در سطح فراتر به کلیه اقشار جامعه نیز یاری رسانند (۱۳).

معیارهای ارزشیابی فعالیت‌های دانش‌پژوهی آموزشی از بیش از ۱۳۰ مجله و مؤسسه اعتباربخشی، راهنماهای مطالعه و فرم‌های ارزیابی اساتید استخراج شده است (۱۴). یکی از این دسته معیارها، شش اصل محوری ارزشیابی دانش‌پژوهی معرفی شده توسط گلاسیک (Glassick) و همکاران وی است که جنبه کاربردی برای آموزش داشته و به صورت عصاره‌ای از کلیه معیارها معرفی شده است (۱۵). اهداف مشخص، آماده‌سازی کافی، استفاده از روش‌های مناسب، ارائه نتایج مهم، معرفی مؤثر برنامه و برخورد نقادانه، ۶ محور اصلی در این ارزشیابی را شامل می‌شوند (۱۶ تا ۱۷). امتیازدهی هر یک از مصادیق دانش‌پژوهی بر مبنای انجام فعالیت‌های مربوطه و ارائه مستندات مربوط به آن براساس شش محور ذکر شده است.

با توجه به وجود ابهامات، محدودیت‌ها و مشکلات در اجرای بند شرطی دانش‌پژوهی آموزشی در آیین‌نامه ارتقای اعضای هیأت‌علمی دانشگاه‌ها و با توجه به این که این آیین‌نامه در حال حاضر در معرض بازنگری قرار گرفته است، اطلاعات این گزارش با هدف کلی ارزیابی وضعیت فعلی فعالیت‌های دانش‌پژوهی آموزشی اعضای هیأت‌علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و مقایسه میزان استفاده هر یک از اساتید از مصادیق بند ۶-۱ آیین‌نامه ارتقای، می‌تواند برای بازنگری آیین‌نامه مورد استفاده قرار گیرد.

روش‌ها

مطالعه حاضر، یک مطالعه کاربردی از نوع توصیفی-تحلیلی است. جامعه آماری شامل کلیه اعضای هیأت‌علمی

همچنین در میان مرتبه‌های علمی مختلف نیز از Chi-square- test استفاده شد.

جدول ۱: شمای کلی از مصادیق آیین‌نامه دانش پژوهی آموزشی

توضیحات	مصادیق	حیطه‌های بند ۶-۱ آیین‌نامه ارتقای اعضای هیأت علمی
	<ul style="list-style-type: none"> - برنامه‌ریزی آموزشی یک رشته تحصیلی - بازنگری برنامه یک رشته تحصیلی - تدوین استانداردهای یک رشته تحصیلی - برنامه‌ریزی راهبردی یک رشته تحصیلی - مشارکت در طراحی برنامه تحول و نوسازی نظام آموزشی - مشارکت در طراحی برنامه‌های عملی 	الف (وزارتخانه‌ای)
	<ul style="list-style-type: none"> - Course plan - ارائه و اجرای طرح دوره - Lesson plan - ارائه و اجرای طرح درس - اجرای برنامه جدید - طرح جدید در دوره‌های آموزشی - آموزش مداوم - آموزش اساتید - آموزش ضمن خدمت 	ب (دانشگاهی) ۱-۶-۱
	<ul style="list-style-type: none"> - طراحی، بازنگری و اجرای طرح دوره‌های جدید 	۱-۶-۲
	<ul style="list-style-type: none"> - طراحی و اجرای برنامه آموزشی یک رشته جدید - طراحی و اجرای برنامه آموزشی یک مقطع جدید 	۱-۶-۳
	<ul style="list-style-type: none"> - بازنگری برنامه آموزشی یک رشته تحصیلی در سطح دانشگاه 	۱-۶-۴
<ul style="list-style-type: none"> نظری، عملی، عرصه‌های بالینی، درون جامعه فیلم، محتوای الکترونیک، خودآموز، مولتی‌مدیا، دستورات عملی‌های عملکرد بالینی، راهنمای مطالعه، دور آموزش از راه دور، جراحی زنده و غیره 	<ul style="list-style-type: none"> - اجرای روش‌های جدید تدریس - تولید و به‌کارگیری مواد آموزشی یک رشته تحصیلی 	۱-۶-۵
<ul style="list-style-type: none"> لاگبوک، پورت فولیو، OSCE، DOPS، ۳۶۰ درجه، Mini CEX، ثبت الکترونیک اعمال جراحی و فعالیت‌های مشابه آموزشی و غیره در ارزیابی فراگیران 	<ul style="list-style-type: none"> - تهیه و به‌کارگیری روش‌ها و ابزارهای نوین ارزیابی فراگیران 	۱-۶-۶
	<ul style="list-style-type: none"> - ارزشیابی و ارتقای کیفیت آزمون‌ها - طراحی و اجرای روش‌های نوین ارزشیابی استاد 	
<ul style="list-style-type: none"> ارزیابی درونی، تهیه برنامه راهبردی گروه یا دوره، ارزیابی بیرونی، ارزیابی و شیوه مشاوره تحصیلی دانشجویان 	<ul style="list-style-type: none"> - ارزشیابی و برنامه‌ریزی ارتقای کیفیت دوره‌ها، گروه‌ها، مراکز و مؤسسات آموزشی 	

نتایج

یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که از ۱۲۷ نفر اعضای هیأت علمی که حائز امتیاز دانش پژوهی آموزشی بودند (۷۴/۸٪) ۹۵ مرد و بقیه (۲۵/۲٪) ۳۲ زن بودند. میانگین سنی افراد شرکت‌کننده ۴۸±۰/۴۷/۲۵ سال بود. گروه سنی ۴۰-۵۰ سال بالاترین فراوانی (۶۲/۲٪) ۸۴ نفر از افراد شرکت‌کننده را به خود اختصاص داد. ۱۲۶ نفر (۹۹/۲٪) از افراد شرکت‌کننده هیأت علمی آموزشی و تنها ۱ نفر هیأت علمی پژوهشی بودند. توزیع فراوانی اعضای

هیأت علمی براساس مرتبه علمی درخواست شده جهت ارتقا نشان می‌دهد به ترتیب ۷۹ نفر (۶۲٪) متقاضی رتبه علمی‌دانشیاری، ۴۲ نفر (۳۳٪) استادی و ۶ نفر (۵٪) متقاضی رتبه علمی استادیاری بودند. میانگین سنی اعضای هیأت علمی براساس رتبه علمی درخواست شده (استادی، دانشیاری و استادیاری) به ترتیب برابر ۴۹/۳۶±۰/۳۸، ۴۶/۲۱±۰/۲۶، ۴۶/۵۰±۰/۳۲ بود که با استفاده از آزمون ANOVA این تفاوت معنادار بود (F=۴/۷۶ و P=۰/۰۱). از میان افراد شرکت‌کننده (۱۲۷)

میزان استفاده اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان از مصادیق آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی به تفکیک سه دانشکده پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی در جدول ۲ نشان داده شده است. آزمون مجذور کای اختلاف معناداری را در برخی از مصادیق ارائه شده در جدول ۲ در سه دانشکده پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی نشان می‌دهد.

در برنامه دانش‌پژوهی آموزشی ۷۷ نفر (۶۰/۶٪) از حیطة ب (دانشگاهی) و تنها ۴ نفر (۳/۲٪) از حیطة الف (وزارتخانه‌ای) امتیاز کسب کردند. ۴۶ نفر (۳۶/۲٪) از افراد ارتقا یافته از هر دو حیطة این آیین‌نامه دانش‌پژوهی بهره جسته‌اند. نمودارهای ۱ و ۲ میزان استفاده اعضای هیأت علمی از حیطة‌های دانشگاهی و وزارتخانه‌ای آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی را به طور کلی و به تفکیک مصادیق آنها ارائه می‌دهد.

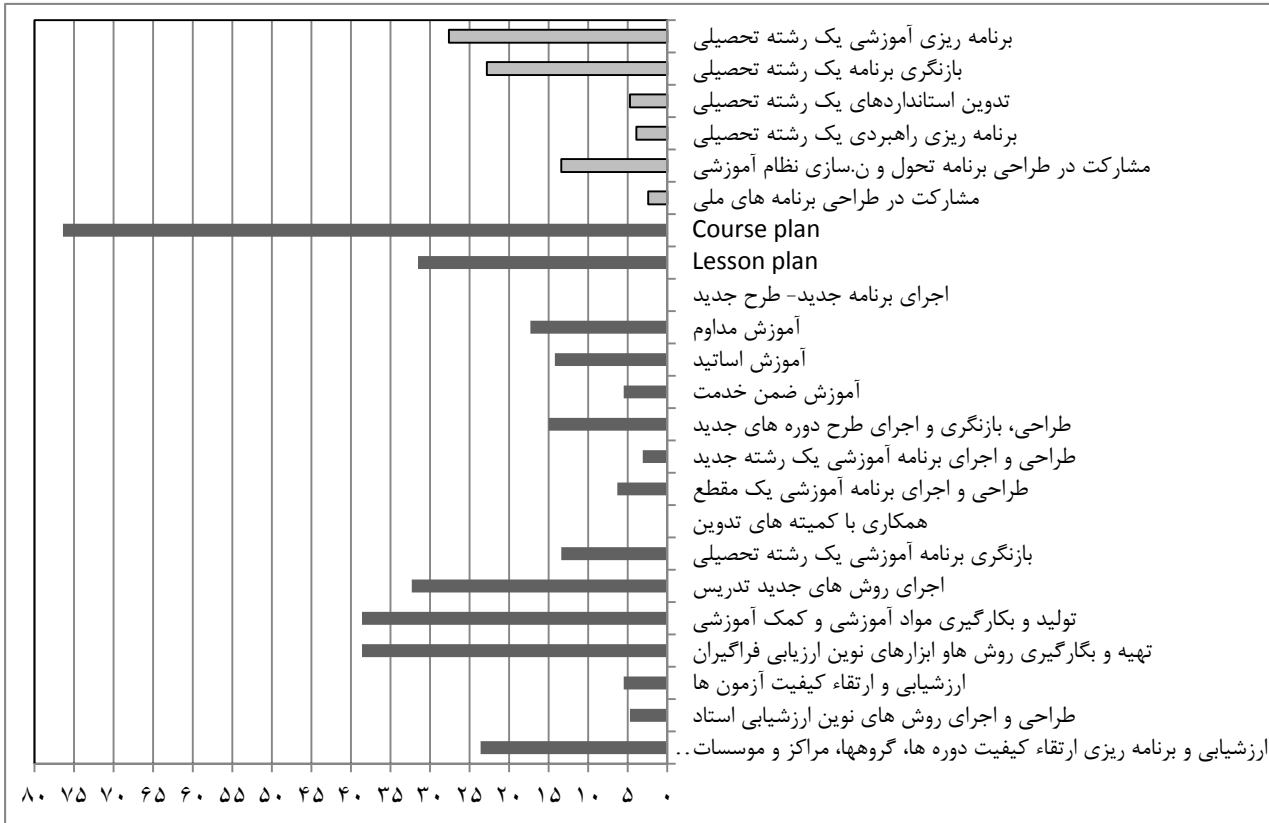
جدول ۲: مقایسه توزیع فراوانی نسبی و مطلق استفاده اعضا از مصادیق آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی به تفکیک دانشکده‌های پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی

حیطه‌های بند ۱-۶ آیین‌نامه ارتقای اعضای هیأت علمی	تعداد کل افراد	پزشکی	دندانپزشکی	داروسازی	P-value	χ^2
الف (وزارتخانه‌ای)	۴۹ (۴۱٪)	۲۱ (۲۸٪)	۱۹ (۷۶٪)	۹ (۴۵٪)	۰/۰۰۰۱*	۱۷/۶۴
ب (دانشگاهی)	۹۶ (۸۱٪)	۶۱ (۸۲٪)	۱۹ (۷۶٪)	۱۶ (۸۰٪)	۰/۷۷۸	۰/۵۰۳
۱-۶-۱	۱۹ (۱۶٪)	۶ (۸٪)	۹ (۳۶٪)	۴ (۲۰٪)	۰/۰۰۴*	۱۱/۱۲۷
۲-۶-۱	۱۰ (۸٪)	۹ (۱۲٪)	۰ (۰٪)	۱ (۵٪)	۰/۱۳۹	۳/۹۵۳
۳-۶-۱	۱۶ (۱۳٪)	۱۰ (۱۳٪)	۵ (۲۰٪)	۱ (۵٪)	۰/۳۴۱	۲/۱۴۹
۴-۶-۱	۶۴ (۵۴٪)	۴۹ (۶۶٪)	۹ (۳۶٪)	۶ (۳۰٪)	۰/۰۰۲*	۱۲/۳۳۴
۵-۶-۱	۶۴ (۵۴٪)	۵۲ (۷۰٪)	۵ (۲۰٪)	۵ (۲۵٪)	۰/۰۰۰*	۲۲/۴۱۰

جدول ۳ میزان استفاده شرکت‌کنندگان از مصادیق آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی را به تفکیک مرتبه علمی درخواست شده ارائه می‌دهد. آزمون تفاوت میانگین‌ها اختلاف معناداری را در حیطة "الف" در بین رتبه‌های علمی مختلف نشان می‌دهد.

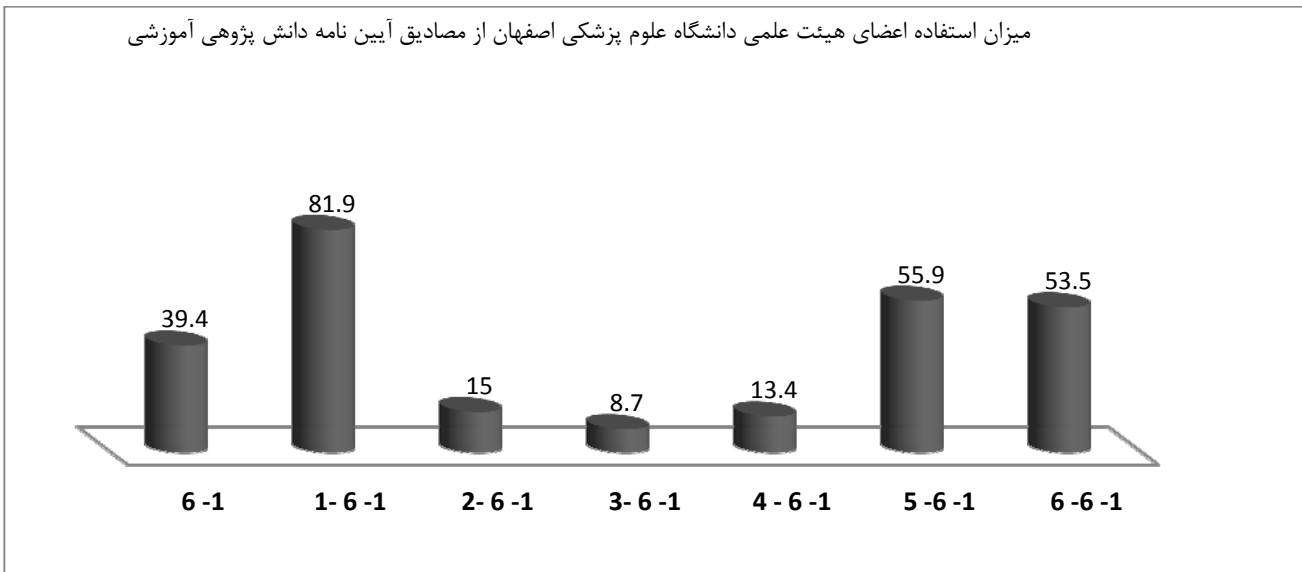
جدول ۳: مقایسه توزیع فراوانی نسبی و مطلق استفاده اعضا از مصادیق آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی به تفکیک مرتبه علمی درخواست شده توسط اعضا

حیطه‌های بند ۱-۶ آیین‌نامه ارتقای اعضای هیأت علمی	تعداد کل افراد	مقاضی استادیاری	مقاضی دانشیاری	مقاضی استادی	P-value	χ^2
الف (وزارتخانه‌ای)	۵۰ (۳۹٪)	۰ (۰٪)	۰ (۰٪)	۲۶ (۶۱٪)	۰/۰۰۲*	۱۲/۴۶
ب (دانشگاهی)	۱۰۴ (۸۲٪)	۴ (۶۶٪)	۶۸ (۸۲٪)	۳۵ (۸۱٪)	۰/۸۹۲	۰/۲۲۸
۱-۶-۱	۱۹ (۱۵٪)	۰ (۰٪)	۱۴ (۱۷٪)	۵ (۱۲٪)	۰/۶۷۴	۰/۷۸۹
۲-۶-۱	۱۱ (۹٪)	۰ (۰٪)	۶ (۷٪)	۵ (۱۲٪)	۰/۶۷۴	۰/۷۸۸
۳-۶-۱	۱۷ (۱۳٪)	۰ (۰٪)	۱۱ (۱۳٪)	۶ (۱۴٪)	۰/۹۲۰	۰/۱۶۸
۴-۶-۱	۷۱ (۵۶٪)	۵ (۸۳٪)	۴۵ (۵۴٪)	۲۵ (۵۸٪)	۰/۶۱۵	۰/۹۷۲
۵-۶-۱	۶۸ (۵۳٪)	۳ (۵۰٪)	۴۰ (۴۸٪)	۲۷ (۶۳٪)	۰/۱۹۲	۳/۳۰۱

نمودار ۱: میزان استفاده اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان از مصادیق آیین نامه دانش پژوهی آموزشی

یافته های تکمیلی ارتباط معناداری بین سن و امتیاز کسب شده از آیین نامه ارتقا را نشان نداد. ($T = -0.04$ و $P = 0.654$) همچنین میزان استفاده از مصادیق آیین نامه اختلاف معناداری در گروه های سنی مختلف نشان نداد.

نمودار ۲: میزان استفاده اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان از مصادیق آیین نامه دانش پژوهی آموزشی

بحث

همان‌طور که قبلاً ذکر گردید، این مطالعه با هدف کلی ارزیابی وضعیت فعلی فرآیند دانش‌پژوهی آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در سال ۱۳۹۱ انجام پذیرفت.

یافته‌های این مطالعه حاکی از تفاوت چشم‌گیر در میزان استفاده اعضای هیأت علمی از فعالیتهای دانشگاهی (ب) نسبت به فعالیتهای آموزشی صورت گرفته در سطح وزارتخانه (الف) است که دلیل این امر را می‌توان تمایل اعضای هیأت علمی در اعلام فعالیت‌هایی دانست که نیاز به جمع‌آوری مستندات کم‌تری داشته و اندازه‌گیری آنها راحت‌تر است. در خصوص حیطه "الف" آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی که به فعالیتهای آموزشی در سطح وزارتخانه می‌پردازد، مشاهده می‌شود که «برنامه‌ریزی آموزشی» و «بازنگری برنامه یک رشته تحصیلی» حائز امتیاز برتر بوده که نشان‌دهنده نقش تخصصی اعضای هیأت علمی در مشارکت در این دو مصداق است. با توجه به آنچه گفته شد، اعضای هیأت علمی اختیارات کافی در اجرای مصداق وزارتخانه‌ای نداشته‌اند؛ لیکن با استفاده از توانمندی‌های علمی و عملی آنها، می‌توان امکان مشارکت اعضا را ارتقا بخشید.

همان‌طور که نمودار ۱ نشان می‌دهد، تقریباً تمامی مصداق مطرح شده در آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی مورد استفاده اعضای هیأت علمی قرار گرفته است، لیکن طرح دوره (Course plan) با ۷۷٪ درصد بیش‌ترین میزان استفاده را دارا بوده است. می‌توان گفت همه‌گیر بودن، نگارش راحت‌تر، بالا بودن آگاهی اعضای هیأت علمی از چگونگی نگاشتن طرح دوره، اجباری بودن آن برای تمامی اعضای آموزشی و برگزاری دوره‌های مکرر معرفی طرح دوره و طرح درس، موجبات این امر را فراهم نموده است. میزان استقبال اعضا نشان‌گر مطلوب یا نامطلوب بودن این برنامه نبوده و انتظار می‌رود اعضای هیأت علمی آموزشی با انتخاب و بهره‌گیری روش‌های مبتکرانه و دانش‌پژوهانه دیگر نیز به ابداع، نوآوری و خلاقیت بیش‌تر و بهتری دست زنند. این

نمودار نشان می‌دهد علی‌رغم این که اعضای هیأت علمی به مصادیقی همچون «روش‌های جدید تدریس»، «تولید و به کارگیری مواد آموزشی»، «روش‌ها و ابزارهای نوین ارزیابی فراگیران» و «ارتقای کیفیت دوره‌ها» به خوبی پرداخته‌اند، لیکن بعضی دیگر از مصداق از جمله «اجرای برنامه‌ها و طرح‌های آموزشی جدید»، «همکاری با کمیته‌های تدوین» اصلاً مورد توجه قرار نگرفته و به بعضی دیگر آنچنان که شایسته است، توجه نشده است. به نظر می‌رسد با توجه به اهمیت مصداق ذکر شده در آیین‌نامه دانش‌پژوهی و لزوم توجه به همه جنبه‌های آموزشی بایستی این موارد بیش‌تر مورد توجه قرار گیرد تا همه مصداق در کنار هم و با رشد برابر بتوانند با حفظ جایگاه خود در آموزش، به ارتقای آموزشی و افزایش سطح رضایت‌مندی دانشجویان کمک کنند.

می‌توان دلیل عدم استفاده و محجور ماندن مصادیقی چون «آموزش ضمن خدمت»، «طراحی یک رشته و یا یک مقطع جدید»، «ارتقای کیفیت آزمون‌ها» و «طراحی روش‌های نوین ارزشیابی استاد» را مربوط به حیطه‌ی اختیارات محدود اعضای هیأت علمی، قوانین دست و پاگیر و مسائل اقتصادی دانست که اساتید همواره در جهت فعالیت در این مصداق با آنها مواجه هستند و این مسأله انگیزه و تمایل آنها را در فعالیت در مصداق مذکور کاهش می‌دهد. بنابراین پیشنهاد می‌شود علاوه بر فراهم‌سازی بستر مناسب جهت انجام فعالیتهای آموزشی دانش‌پژوهانه مذکور، با بالابردن سقف امتیازات در این مصداق، بتوان اعضای هیأت علمی را به استفاده هر چه بیش‌تر از آنها ترغیب نمود. از سوی دیگر با به‌کارگیری راه‌کارهای تشویقی و بالابردن آگاهی اعضا از طریق برگزاری کارگاه‌های آموزشی می‌توان به رشد برابر میزان استفاده از مصداق ذکر شده در آیین‌نامه امیدوار بود. نمودار ۲ نمای کلی از وضعیت استفاده اساتید از مصداق آیین‌نامه را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود مورد ۱-۶-۱ آیین‌نامه بنا به دلایل فوق‌الذکر بیش‌تر مورد استفاده قرار گرفته است.

با توجه به این که مطالعاتی مشابه مطالعه کنونی در منابع خارجی وجود نداشت و امکان مقایسه و بحث نتایج

و بازنگری برنامه‌های آموزشی یک رشته یا یک مقطع جدید در سطح دانشگاه» (۳-۶-۱) است. لیکن می‌توان با حمایت‌های همه‌جانبه، فراهم آوردن امکانات و تسهیلات لازم و تشویق اعضای هیأت علمی، درصد استفاده از این موارد را نیز افزایش داد.

مقایسه میزان استفاده اعضا از مصادیق آیین‌نامه دانش‌پژوهی در میان سه دانشکده پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی با استفاده از آماره‌های استنباطی نشان می‌دهد که اعضای دانشکده دندانپزشکی به میزان بیش‌تری از حیطه الف (فعالیت‌های وزارتخانه‌ای) استفاده کرده‌اند. این امر اگرچه نمایانگر مشارکت بیش‌تر اعضا و گروه‌های آموزشی این دانشکده در فعالیت‌های آموزشی وزارتخانه‌ای است، لیکن شواهد نشان می‌دهد که این اعضا به فعالیت‌های نوآورانه، دانش‌پژوهانه و استفاده از مصادیق جدید در آموزش و ارزیابی فراگیران کم‌تر مبادرت ورزیدند و بیش‌ترین امتیازات کسب شده مربوط به طراحی و اجرای و بازنگری طرح دوره‌ها و بازنگری دروس عمومی دندانپزشکی در سطح وزارتخانه بوده است.

دانشکده پزشکی در اجرای روش‌های نوین آموزشی (۵-۶-۱) در بین سه دانشکده مذکور شاخص و بالاتر بوده و توانمندی بالای اساتید در «اجرای روش‌های جدید تدریس» (نظری، عملی و بالینی)، «تولید و به‌کارگیری مواد آموزشی و کمک آموزشی» همچون فیلم، محتوای الکترونیک، خودآموز، مولتی‌مدیا و غیره در تدریس را نشان می‌دهد. مشارکت فعال اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی در «روش‌های نوین ارزیابی فراگیران» و «ارتقای کیفیت دوره‌ها» (۶-۶-۱) در مقایسه با دو دانشکده دیگر چشم‌گیر است.

بررسی‌های انجام گرفته در این مطالعه نمایانگر تفاوت معنادار در میزان بهره‌گیری اعضا از فعالیت‌های وزارتخانه‌ای به تفکیک مرتبه علمی درخواست شده است. جدول ۳ نشان می‌دهد اعضای متقاضی درجه استادی نسبت به متقاضیان درجه دانشیاری به میزان بیش‌تری از حیطه الف (وزارتخانه‌ای) استفاده نموده‌اند. بنابراین این طور استنباط می‌شود، اعضایی که

این مطالعه به صورت کلی با نتایج ان مطالعات وجود داشت، لذا مقایسه به تفکیک مصادیق آیین‌نامه دانش‌پژوهی آموزشی انجام گرفت.

با بررسی مطالعات انجام گرفته مبنی بر تأثیر استفاده از راهنمای یادگیری بالینی در افزایش نمره یادگیری در حیطه شناختی و روانی - حرکتی (۱۹)، لزوم استفاده از انواع تکنولوژی‌های جدید آموزشی کمک آموزشی و ارتقای آن بر سطح آگاهی و عملکرد فراگیران (۲۰)، احساس نیاز آموزشی اساتید به افزایش سطح مهارت در روش‌های تدریس نظری و بالینی (۲۱) و همچنین نگرش مثبت اغلب فراگیران نسبت به آموزش‌های الکترونیکی و از راه دور به عنوان روش‌های آموزشی اثربخش (۲۲)، می‌توان لزوم فراهم آوردن بستری مناسب جهت انجام فعالیت‌های آموزشی اساتید در این حیطه‌ها را به خوبی حس کرد.

بررسی‌های انجام شده در خصوص روش‌های نوین در ارزشیابی فراگیران، نشان‌دهنده اهمیت Logbook در پایش و هدایت توانمندی‌های کارآموزان (۲۳)، تأثیر پورت‌فولیو بر افزایش وسعت یادگیری مستقل، مشارکت دانشجویان و ایجاد امکان بازخورد به دانشجو (۲۴)، پایایی، روایی و سادگی اجرای روش ارزشیابی ۳۶۰ درجه (۲۵) و اثربخش بودن آزمون‌های ساختارمند بالینی (OSCE) به عنوان یک شیوه ارزشیابی استاندارد (۲۶) است.

از بررسی نمودار ۲ می‌توان نتیجه گرفت اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان توجه ویژه‌ای به «روش‌های نوین تدریس» و «ارزیابی فراگیران» (۵-۶-۱ و ۱-۶-۱) داشته‌اند. از طرفی برنامه‌ریزی در جهت ارتقای کیفیت دوره‌ها، گروه‌ها، مراکز و مؤسسات آموزشی (۶-۶-۱) نیز در کارنامه عملکرد اعضای هیأت علمی به خوبی می‌درخشد. به نظر می‌رسد مدیران و سیاست‌گذاران آموزشی دانشگاه توانسته‌اند با فراهم کردن امکانات و ایجاد انگیزه در اساتید، امکان ترغیب اعضا را به استفاده از این مصادیق فراهم آورند. همچنین بررسی نمودار ۲ حاکی از کم توجهی اعضای هیأت علمی به بندهای «بازنگری طرح دوره‌های جدید» (۲-۶-۱)، «طراحی، اجرا

اختیار چندانی ندارند. محدودیت زمانی اعضای هیأت‌علمی عدم آگاهی آنان نسبت به استفاده از مصادیق آیین‌نامه و مستندسازی فعالیت‌های انجام شده از معضلاتی بود که پژوهشگران با آن روبرو بودند. با توجه به محدود بودن مطالعه به جامعه‌ی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و به دنبال آن محدود بودن تعمیم نتایج، بنابراین انجام مطالعات مشابه در سایر دانشگاه‌های کشور توصیه می‌شود. به نظر می‌رسد می‌توان با برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های افزایش آگاهی و توانمندی و فراهم آوردن امکان مشارکت تمامی اعضا، این محدودیت‌ها را بر طرف ساخت و شاهد توجه روزافزون و نهادینه شدن این بخش در ارتقای کیفیت آموزشی و تحقق رسالت دانشگاه‌ها باشیم. پیشنهاد می‌شود با بازنگری مفاد آیین‌نامه، موارد آموزشی دیگری همچون مشارکت در طراحی و اجرای یادگیری الکترونیکی در سطح دانشگاه، مشارکت در طراحی و اجرای مسابقات علمی، تهیه CDهای آموزشی ساختاردار و برگزاری دوره‌های آموزش پزشکی برای اساتید در این آیین‌نامه لحاظ شود تا بتوان به رفع محدودیت‌ها و پیشبرد و به روزکردن امور آموزشی پرداخت.

نتیجه‌گیری

با بررسی کلی آیین‌نامه دانش‌پژوهشی آموزشی و چگونگی اجرای آن در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، به نظر می‌رسد آموزش جزء فراموش شده در ارتقای اعضای هیأت‌علمی و به تبع آن تحقق رسالت اصلی دانشگاه بوده است. بنابراین انتظار می‌رود اجرای بند ۱-۶ آیین‌نامه ارتقا بتواند انگیزه و توان اساتید را علاوه بر فعالیت‌های پژوهشی به فعالیت‌های آموزشی نیز سوق دهد. علی‌رغم تمامی مزایایی که برای فرآیند دانش‌پژوهی آموزشی مطرح است، این آیین‌نامه نیازمند یک سری اصلاحات و تغییرات ساختاری است. این مسأله از آن جهت مطرح می‌شود که براساس آیین‌نامه فعلی سقف امتیازات در نظر گرفته شده جهت مصادیق ذکر شده مناسب نیست و در واقع اعضا بیش‌تر از مصادیقی استفاده می‌کنند که تهیه آن زمان کم‌تری به خود

از مرتبه علمی بالاتری برخوردارند، سابقه فعالیت آموزشی بیش‌تری در امور وزارتخانه‌ای داشته‌اند. پیشنهاد می‌شود زمینه فعالیت اعضای علمی جوان‌تر نیز در سیاست‌گذاری‌های آموزشی در وزارتخانه فراهم آید. یافته‌های تکمیلی نشان می‌دهد که گروه‌های سنی مختلف تفاوتی در میزان فعالیت و کسب امتیازات دانش‌پژوهانه نداشته و بالاتر یا پایین‌تر بودن امتیازات را نمی‌توان به گروه سنی خاصی نسبت داد.

افشاری و همکاران در مطالعه‌ای به ارزیابی امتیازات دانش‌پژوهی آموزشی در ۸۵ نفر از اعضای هیأت‌علمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد پرداختند. براساس یافته‌های این مطالعه، اعضای هیأت‌علمی بیش‌ترین امتیاز را از «طراحی و اجرای طرح دوره و طرح درس» و «اجرای روش‌های نوین آموزشی» به ترتیب با ۴۱٪ و ۳۱٪ کسب نموده‌اند. آنها به این نتیجه رسیدند که اعضای هیأت‌علمی مسن‌تر توانسته‌اند از «اجرای روش‌های نوین آموزشی» امتیازات بیش‌تری را کسب نمایند. به نظر می‌رسد این موضوع به گذشت زمان از اجرای این آیین‌نامه بستگی داشته است، یعنی هر چه از اجرای فرآیند دانش‌پژوهی آموزشی می‌گذرد، تمایل اساتید به اجرای روش‌های نوین افزایش می‌یابد (۲۷). مطالعه حاضر به عنوان دومین مطالعه در زمینه ارزیابی فعالیت‌های دانش‌پژوهانه اعضای هیأت‌علمی دانشگاه‌های علوم پزشکی انجام گرفته است با این تفاوت که در مطالعه حاضر تمامی مصادیق دانش‌پژوهی آموزشی به تفکیک مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. همان‌طور که قبلاً بیان گردید مطالعه افشاری و همکاران به سنجش ارتباط بین امتیازات کلی کسب شده‌ی اساتید و زمان شروع اجرای آیین‌نامه دانش‌پژوهی پرداخته‌اند و لیکن در این مطالعه، با توجه به تغییرات انجام پذیرفته در سال‌های متوالی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۱ مبنی بر شرطی و غیرشرطی بودن بند ۶-۱ آیین‌نامه ارتقا، نمی‌توان در خصوص ارتباط این متغیرها اظهارنظر قطعی کرد. از طرف دیگر فعالیت‌های وزارتخانه‌ای توسط افراد خاصی که از سوی وزارتخانه برگزیده می‌شوند صورت می‌پذیرد و بنابراین تمامی اعضای هیأت‌علمی در اجرای مصادیق آن

اختصاص داده و از ساختار ساده‌تری برخوردارند. به این آیین‌نامه به عنوان یک ابزار کسب امتیازات در بنابر این ماهیت اصلی این فرآیند که ابتکار و نوآوری و جهت ارتقای مرتبه علمی خود می‌نگرند. ارتقای کیفیت آموزشی است نادیده گرفته شده و اعضا

منابع

1. Ahmady S, Taghavinia M, Rahmani H, Khabaz M (translator). [How to succeed at medical school: an essential guide to learning]. Evans D, Brown J (Author). Qom: hagh yavaran; 2009. [Persian]
2. Marofi Y, Kiamanesh A, Mehrmohammadi M, Aliasgari M. [Teaching assessment in higher education: an investigation of current approaches]. Journal of Curriculum Studies. 2007; 1(5): 81-12. [Persian]
3. Ejtehadi M. [Tahlili bar tavanmandiha va kastihaye nezame amouzeshe ali]. Research and planning in higher education; 1998; (17): 33-58. [Persian][Cited 30 August 2014] available from: <http://www.noormags.com/view/fa/articlepage/42425>
4. Isfahan university of medical sciences. [Fehrest kooli sharh vazayef asatide daneshgah va میزان arzesh anha]. Isfahan: educational development center; 2007. [Persian]
5. Hosseini M, Sadeghi T. [Effective factors on faculty members' creativity and innovation and presenting strategy for promotion]. Bimonthly Education Strategy in Medical Sciences. 2010; 3(1):1-2. [Persian]
6. Storey C. Innovation in services. Aust marketing J. 2002; 10(1):59-70.
7. Jalili M, Mirzazadeh A, Jaffarian A. [The Concept of Scholarship: Educational Scholarship and Its Application in Iran]. Iranian Journal of Medical Education. 2009; 9(2):167-180. [Persian]
8. Boyer E. Scholarship Reconsidered: Priorities of the Professoriate. San Francisco: Jossey-Bass; 1990.
9. Hansen PA, Roberts KB. Putting teaching back at the center. Teach learn Med. 1992; 4:136-139.
10. Mohamadi A, Mojtahedzade R, Souri M. [Modiriyate mobtani bar resalat: az teori ta amal]. 2009. [Persian][Cited 30 August 2014] available from: <http://tumspress.tums.ac.ir/books/detail.asp?bookID=140>
11. Ramsden P. A performance Indicator of teaching Quality in higher Education: the Conrse Experience Questionnaire. Studies in Higher Education. 1991; 16(2):129-150.
12. Paskiewicz L. Clinical practice: An emphasis strategy for promotion and tenure. Nursing forum. 2003; 38:21-26.
13. Simpson D, Fincher RM, Hafler JP, Irby DM, Richards BF, Rosenfeld GB, et al. Advancing educators and education by defining the components and evidence associated with educational scholarship. Med Educ. 2007; 41(10):1002-1009.
14. Fincher RE, Simpson DE, Mennin SP, Rozenfeld GC, Rothman A, McGrew MC, et al. Scholarship in teaching: An imperative for the 21st century. Academic medicine. 2000; 75(9):887-894.
15. Glassick CE, Huber MR, Maeroff GI. Scholarship Assessed Evaluation of the professoriate. San Francisco, CA: Jossey-Bass; 1997.
16. Murray R. The scholarship of teaching and learning in higher education. England: MC Graw-Hill; 2008.
17. Glassick CE. Reconsidering scholarship. J public Health Manage pract. 2000; 6(1):4-6.
18. Ministry of health and medical education, vice chancellor of education. [dastourolamale moadelsazi va mohasebeye emteyazate daneshpazohi amouzeshi dar madeye 1 ayinnameye ertegha]. [Persian][Cited 30 August 2014] available from: http://edc.behdasht.gov.ir/uploads/180_312_Dastoor_daneshpajohi.Pdf
19. Roshangar F, Lotfi M, Zamanzadeh V, Abdollahzadeh F, Davoodi A. [The Effect of Using Logbook on Nursing Students' Learning]. Iranian Journal of Medical Education. 2010; 10(1):64-70. [Persian]
20. Khaghanizade M, Shokrollahi F. [Using educational media and coeducational instruments in teaching]. Bimonthly Education Strategy in Medical Sciences. 2009; 2(3):127-130. [Persian]
21. Farhadian F, Tootoonchi M, Changiz T, Haghani F, Oveis Gharan S. [Faculty Members' Skills and Educational Needs Concerning Clinical Teaching Methods in Isfahan University of Medical Sciences]. Iranian Journal of Medical Education. 2007; 7(1):109-118. [Persian]
22. Salimi T, Karimi H, Shahbazi L, Dehghanpour M, Hafezieh A, Parandeh K, et al. [Evaluation of Clinical Skills of Final Year Nursing Students in Critical Care Units]. The journal of shahid sadoughi university of medical sciences. 2005; 13(3):60-66. [Persian]

23. Avizhgan M, Omid A, Dehghani M, Esmaeili A, Asilian A, Akhlaghi M, et al. [Determining Minimum Skill Achievements in Advanced Clinical Clerkship(Externship) in School of Medicine Using Logbooks]. Iranian Journal of Medical Education. 2011; 10(5):543-551. [Persian]
24. Kariman N, Heidari T. [The effect of Portfolio's evaluation on learning and satisfaction of midwifery students]. Arak University of Medical Sciences Journal. 2010; 12(4):81-88. [Persian]
25. Nakhaee N, Saeed A. [360-degree Evaluation Method in Clinical Evaluation of Residents:a Pilot Study on Feasibility, Validity and Reliability]. Strides of Development in Medical education. 2011; 7(2):99-103. [Persian]
26. Fatahi Z, Ahami A, Nohi E, Nakhaei N, Eslaminejad T. [Nazarate aezaye hayate elmi daneshgahe oloum pezeshkiye kerman dar mowrede arzeshyabiye ostad dar sale tahsiliye 1381-1382]. Hormozgan Medical Journal. 2005; 9(1): 55-66. [Persian][Cited 30 August 2014]
Available from: <http://www.medlib.ir/article/28485394>
27. Afshari R, Beiraghi Toosi A, Azizi H. [Process of scholarship of teaching has been successful in mashad university of medical Sciences]. Future of medical education journal. 2012; 2(1): 27-31. [Persian]

The Performance of Faculty Members about Scholarship of Teaching in Isfahan University of Medical Sciences during 2009-2012

Mitra Dadman¹, Nikoo Yamani², Tahereh Changiz³, Arefeh Mousavi⁴

Abstract

Introduction: Due to the significant role of scholarship in the process of faculty member selection, employment, and promotion in universities, the Ministry of Health added the scholarship of teaching into promotion of faculty members' regulation to improve the educational quality and increase innovation and creativity in the teaching performance of faculty members. Therefore, this study was done to assess faculty members' performance in scholarship of teaching in 2009-2012 in Isfahan University of Medical Sciences.

Methods: In this descriptive-analytic study, a sample of 127 faculty members of Isfahan University of Medical Sciences who finished the scholarship of teaching credential process between 2009-2012 were studied. The data were collected based on the scores they gained according to the Scholarship of Teaching Committee (approved by the Ministry of Health and Medical Education). Pearson's Chi-square test and ANOVA-test were used for statistical analysis.

Results: 127 (99.2%) of the participants were faculty members. Out of this number, 79 (62%) were applicants for associate professor level, and 42 (6%) were applicants of assistant professor level, and 6 (33%) had applied for full professor level. The level of scholarship activities were in 60.6% of participants exclusively at the university level, while 3.2% gained all credits from ministry activities and 36.2% of participants had activities at the both levels. A significant difference was observed between the different academic ranks regarding activity levels ($P=0.002$ and $\chi^2=12.46$) and ($P=0.000$ and $\chi^2=17.64$). In the University level activity, course planning with 77% had the highest rate of credentials. No significant relationship was observed between age and scores obtained in regulations. The rate of using different items of the regulation did not show a significant difference regarding different age groups.

Conclusion: The results indicated that less complicated and less timely activities were more frequently presented. Despite of all the advantages of scholarship of teaching process, it may be proposed that the bylaw of teaching scholarship should be revised. It seems necessary that the type of scholar activities should be expanded and the ceiling scores to be reformed. Hence, it may encourage teachers to use from innovative and creative processes and finally improve the quality of education in university

Keywords: Scholarship of teaching, promotion of faculty members, quality of education.

Addresses:

¹ Instructor, Medical Education Research Center, School of Nursing and Midwifery, Isfahan University of Medical Sciences, Esfahan, Iran. Email: dadman@nm.mui.ac.ir

² (✉) Assistant Professor, Department of Medical Education, Medical Education Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Esfahan, Iran. Email: yamani@edc.mui.ac.ir

³ Associate Professor, Department of Medical Education, Medical Education Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Esfahan, Iran. Email: changiz@edc.mui.ac.ir

⁴ PhD Student in Disaster Public Health, Department of Disaster Public Health, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Email: rose_mp7@yahoo.com

Filename: DADMAN (527-538)
Directory: C:\Documents and Settings\EDC 1\My Documents
Template: D:\DeSkTob\word 49\word 49\Copu of IJME Title.dotx
Title:
Subject:
Author: Majale
Keywords:
Comments:
Creation Date: 9/14/2014 1:06:00 PM
Change Number: 13
Last Saved On: 9/16/2014 7:24:00 AM
Last Saved By: EDC
Total Editing Time: 31 Minutes
Last Printed On: 9/16/2014 7:57:00 AM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 12
Number of Words: 5,102 (approx.)
Number of Characters: 29,088 (approx.)